

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 227.610 van 3 juni 2014
in de zaak A. 208.379/X-15.717.**

In zake : Kurt ROELANDT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door :
1° de minister van Binnenlandse Zaken
2° de deliberatiecommissie van de Federale Politie
die woonplaats kiest bij
Federale Politie DGS/DSJ
Fritz Toussaintstraat 8
1050 Brussel

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 maart 2013, strekt tot de nietigverklaring van “[d]e beslissing van de deliberatiecommissie dd. 25 januari 2013 – zoals ter kennis gebracht met het schrijven van Alain Goergen, Directeur DSR bij de federale politie van 28 januari 2013, waarbij deze heeft beslist dat verzoeker ‘ongeschikt’ is ingevolge diens kandidatuur voor de selectie middenkader (sessie 2010-2011)”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld.

De Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend. Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 april 2014.

Kamervoorzitter Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Leen Vanbrabant, die *loco* advocaat Peter Crispyn verschijnt voor verzoeker, en adviseur Kirsten Peeters, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten en regelgevend kader

3. Verzoeker is sedert 2006 als inspecteur van politie verbonden aan het veiligheidsdetachement bij het Koninklijk Paleis, afdeling *close protection*, van de federale politie.

In het kader van zijn deelname aan het vergelijkend examen voor bevordering door overgang naar een hoger kader (middenkader) met betrekking tot de bevorderingsronde 2010-2011, wordt hij op 7 juli 2010 een eerste keer door de deliberatiecommissie ongeschikt verklaard.

Nadat hij die beslissing met een annulatieberoep aanvecht, wordt ze op 22 december 2010 door de deliberatiecommissie ingetrokken.

Bij beslissing van 23 februari 2011 wordt verzoeker vervolgens opnieuw ongeschikt verklaard voor het middenkader van het operationeel personeel van de geïntegreerde politie.

Die beslissing wordt door de Raad van State vernietigd bij arrest nr. 219.731 van 14 juni 2012 omdat “er geen enkele beslissing voorligt waaruit blijkt dat er een rechtsgeldige aanduiding is geweest van de leden van de deliberatiecommissie”. In het arrest wordt bovendien vastgesteld dat “uit geen enkel stuk blijkt dat CP R. Cools eveneens als lid van de deliberatiecommissie werd aangeduid”.

4. Artikel IV.I.15, eerste lid, 1° tot 4°, van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 ‘tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten’ (hierna: RPPol) schrijft voor dat de selectieprocedure een persoonlijkheidsproef en een selectiegesprek met de selectiecommissie omvat.

Wat de persoonlijkheidsproef betreft, bepaalt artikel IV.6 van het ministerieel besluit van 28 december 2001 ‘tot uitvoering van sommige bepalingen van het koninklijk besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten’ (hierna UBPol) dat na afloop een gekwalificeerd lid van de directie van de rekrutering en van de selectie van de federale politie, aangewezen door de directeur van die directie, over elke kandidaat een beoordeling uitbrengt.

Artikel IV.6ter UBPol regelt de samenstelling van de selectiecommissie met wie het selectiegesprek plaatsheeft.

Het is, gelet op artikel IV.I.17 RPPol, finaal de deliberatiecommissie die beslist of de kandidaat al dan niet geschikt wordt bevonden op grond van de proeven bedoeld in artikel IV.I.15, eerste lid, 1° tot 4°,

en die de kandidaten in drie groepen verdeelt: “zeer geschikt”, “geschikt” of “ongeschikt”. Artikel IV.22 UBPol bepaalt de samenstelling van de deliberatiecommissie.

IV. Aanduiding verwerende partij

5. Verzoeker is van mening dat er aanleiding toe is om ook de deliberatiecommissie die de bestreden beslissing op grond van een eigen beslissingsbevoegdheid heeft genomen, als verwerende partij aan te duiden.

6. Komt het vanwege artikel IV.I.17 RPPol aan de deliberatiecommissie toe om zelfstandig te beslissen over het resultaat van de kandidaten in de selectieprocedure, zij beschikt niet over een eigen rechtspersoonlijkheid, maar ressorteert als zodanig onder de Belgische Staat.

In principe volstaat het dat alleen die rechtspersoon in het proces voor de Raad van State als verwerende partij betrokken wordt. Het belet evenwel niet dat ook de deliberatiecommissie zelf, die per slot van rekening de auteur is van de bestreden beslissing, ter verdediging ervan optreedt.

De Raad van State meent dat daar in het onderhavige geval zelfs speciaal reden toe is. Naar de Raad van State uit het debat ter terechtzitting immers begrijpt, heeft de Belgische Staat, in zoverre vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, *de facto* maar weinig vat op de deliberatiecommissie en is dat net de reden voor de tweeslachtige houding die de Belgische Staat in de procedure aanneemt, erin bestaande dat zij, eensdeels, geen enkel verweer voert en, anderdeels, toch de procedure voortgezet wil zien worden.

7. De deliberatiecommissie bedoeld in artikel IV.I.17 RPPol wordt expliciet als tweede vertegenwoordiger van de Belgische Staat aangezien.

V. Grond van de zaak

Standpunt van verzoeker

8. In zijn verzoekschrift voert verzoeker onder andere aan:

- dat uit niets blijkt dat de deliberatiecommissie rechtsgeldig was samengesteld, dat de verwerende partij in gebreke blijft de betrokken stukken bij het administratief dossier te voegen en dat bijgevolg artikel IV.22 RPPol geschonden is;
- dat ook artikel IV.6ter, IV.6quater en IV.6quinquies UBPol geschonden zijn, dat bij gebrek aan dienstige stukken immers moet worden vastgesteld dat evenmin de selectiecommissie rechtsgeldig was samengesteld;
- dat geen notulen voorhanden zijn waaruit blijkt dat de deliberatiecommissie effectief tot een eigen evaluatie is overgegaan en dat de motivering daadwerkelijk van de deliberatiecommissie afkomstig is, dat niet kan worden uitgemaakt welke quoteringsverzoeker verkreeg (vanwege een daartoe gekwalificeerd lid van de directie van de rekrutering en van de selectie van de federale politie) voor het persoonlijkheidsonderzoek, dat de motivering van de deliberatiecommissie “merkwaardig genoeg volledig identiek is aan deze van de vorige – vernietigde – beslissing, tot de tikfouten aan toe”, en dat het oordeel van de deliberatiecommissie niet deugdelijk onderbouwd kan zijn.

Beoordeling

9. In het auditorsverslag wordt in de eerste plaats geoordeeld dat in de mate waarin verzoeker doet gelden dat geen bewijs voorligt van de rechtsgeldige samenstelling van de deliberatiecommissie, het middel gegrond is “in zoverre het bewijs van de rechtsgeldige aanstelling van HINP De Boel en CP Cools als leden van de deliberatiecommissie niet voorligt”.

Ook gegrond, volgens het auditorsverslag, is het middel waarin verzoeker “de rechtsgeldigheid van de samenstelling van de

selectiecommissie in twijfel [trekt] vermits geen enkel stuk voorligt waaruit de aanwijzing [van] de leden van de selectiecommissie blijkt”.

Nog volgens het auditorsverslag blijkt noch uit de bestreden beslissing, noch uit het administratief dossier of de beoordeling bedoeld in artikel IV.6, vierde lid, UBPol, door een gekwalificeerd lid van de directie van de rekrutering en van de selectie van de federale politie, is gegeven en, zo ja, wat die beoordeling inhield.

Tenslotte blijkt volgens het auditorsverslag, bij gemis aan notulen die kennelijk niet bestaan, evenmin hoe de beslissing van de deliberatiecommissie tot stand is gekomen, zodat de materiële motiveringsplicht geschonden is.

10. Niets daarvan wordt betwist door de verwerende partij, die overigens ook al geen memorie van antwoord indiende.

11. Op zijn beurt ziet evenmin de Raad van State reden om er een andere mening dan in het auditorsverslag op na te houden. De middelen zijn in die mate gegrond.

De hierna uit te spreken vernietiging verplicht tot een nieuwe uitspraak over het resultaat van verzoeker in het kader van het vergelijkend examen voor bevordering door overgang naar een hoger kader (middenkader). De termijn waarbinnen die nieuwe uitspraak wordt genomen, moet gelet op de sinds lang aanslepende voorgeschiedenis noodzakelijk kort zijn.

De verwerende partij dient er bij het nemen van de nieuwe beslissing voor te zorgen, op straffe van schending van het gezag van gewijsde, niet opnieuw de onwettigheden te begaan die hiervoor, in de gegrond bevonden middelen, werden vastgesteld.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 25 januari 2013 van de deliberatiecommissie in het kader van het vergelijkend examen voor bevordering door overgang naar het middenkader van het operationeel personeel van de geïntegreerde politie, sessie 2010-2011, om Kurt Roelandt ongeschikt te verklaren.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drie juni 2014, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust